

Raport Accessible EU

Legislația privind accesibilitatea la nivel european

Lucrăm împreună pentru construirea unei Uniuni Europene mai accesibile
pentru persoanele cu dizabilități

Traducere și actualizare referințe septembrie 2025: Asociația CED România
Centrul de Excelență prin Diversitate

Index

0. Rezumat Executiv	2
1. Lista abrevierilor folosite în acest document	3
2. Introducere și scop	4
3. Ce este accesibilitatea?	4
4. Revizuirea legislației	6
4.1. Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități	7
4.2. Actul European privind Accesibilitatea (EAA)	10
4.2.1. Fundal și cronologie	10
4.2.2. Natură și forță juridică	11
4.2.3. Valorile, prioritățile și obiectivele cheie	11
4.2.4. Structură și conținut	13
4.2.5. Principalele părți interesate	14
4.3. Alte reglementări europene privind accesibilitatea	15
4.3.1. Natura diferitelor acte legislative ale UE	15
4.3.2. Directiva privind accesibilitatea web	16
4.3.3. Directiva privind achizițiile publice	17
4.3.4. Codul european al comunicațiilor electronice	18
4.3.5. Directiva privind serviciile media audiovizuale	19
4.3.6. Standarde	19
4.4. Relațiile dintre diferitele reglementări UE și AEA	21
4.5. Cum conduc aceste reglementări la îmbunătățirea accesibilității mediilor, produselor și serviciilor?	23
5. Implementarea și implicațiile pentru statele membre ale UE	25
5.1. Implicații pentru statele membre ale UE și alte părți interesate cheie	25
5.2. Factori pentru o implementare de succes	26
5.3. Rezultatele implementării pentru iunie 2023	29
6. Informații suplimentare	33

0. Rezumat Executiv

Acest document oferă informații despre legislația existentă a Uniunii Europene privind accesibilitatea. Este conceput pentru a fi accesibil unui public larg, fără a presupune cunoștințe prealabile despre legislația Uniunii Europene în domeniul accesibilității. Documentul pune la dispoziție informațiile de bază necesare persoanelor cu dizabilități (și grupurilor de sprijin ale acestora, inclusiv organizațiilor societății civile), autorităților publice, operatorilor economici (precum furnizorii de servicii sau producătorii) și diverșilor experți în materie de accesibilitate, pentru a înțelege reglementările existente ale Uniunii Europene referitoare la accesibilitate, precum și rolurile și responsabilitățile atribuite fiecărui grup de părți interesate.

În continuarea prezentării noțiunilor esențiale despre dizabilitate și accesibilitate, acest raport analizează documentele juridice existente ce conțin dispoziții privind accesibilitatea și care sunt aplicabile în Uniunea Europeană, concentrându-se asupra Convenției ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (CRPD), Directivei Europene privind Accesibilitatea (EA), Directivei privind accesibilitatea site-urilor web, Directivei privind Achizițiile Publice și Codului European al Comunicațiilor Electronice. Această secțiune analizează, de asemenea, standardele existente considerate esențiale pentru atingerea obiectivelor acestor acte normative, deși un alt material elaborat de către AccessibleEU, *Standarde de accesibilitate la nivel european*, oferă o analiză mai detaliată a acestor aspecte. Acest document ar trebui considerat un material complementar al raportului privind accesibilitatea.

După analiza actelor legislative existente cu accent pe accesibilitate, prezentul raport discută implicațiile pentru statele membre ale Uniunii Europene și pentru alte părți interesate, explorând atât stadiul actual de implementare a Directivelor cât și factorii ce pot contribui la o implementare cu succes a acestora. Pe parcursul întregului document sunt incluse în notele de subsol diverse referințe și resurse utile, de la acte juridice oficiale până la studii și ghiduri.

1. Lista abrevierilor folosite în acest document

- CEN: Comitetul European pentru Standardizare
- CENELEC: Comitetul European pentru Standardizarea Electronică
- CRPD: Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități
- DPO: Organizațiile Persoanelor cu Dizabilități
- EC: Comisia Europeană
- EAA: Directiva europeană privind accesibilitatea
- EFTA: Asociația Europeană a Liberului Schimb
- ETSI: Institutul European de Standardizare a Telecomunicațiilor
- EU: Uniunea Europeană
- MS: State Membre (ale Uniunii Europene)
- UN: Națiunile Unite

2. Introducere și scop

Acest document este conceput pentru a oferi informații, într-un mod clar și fără a presupune cunoștințe prealabile, privind următoarele aspecte:

- Ce este accesibilitatea și de ce este importantă?
- Care sunt prevederile legislative europene actuale care stabilesc cerințe de accesibilitate pentru produse și servicii?
- Cine sunt principalele părți interesate implicate în implementarea acestor prevederi legislative?
- Care este procesul de implementare și care sunt realizările actuale al acestor directive?
- Unde pot găsi resurse utile pentru implementarea acestor prevederi legislative?

Acest document reprezintă, prin urmare, o prezentare generală a principalelor documente și procese, conceput pentru a oferi o imagine de ansamblu asupra stadiului actual al legislației privind accesibilitatea în Uniunea Europeană. Nu își propune să ofere o analiză sistematică a stadiului actual de implementare a legislației privind accesibilitatea la nivel național în fiecare țară, însă elementele cheie evidențiate în acest document ar trebui să fie relevante pentru o multitudine de părți interesate din întreaga Uniune Europeană.

3. Ce este accesibilitatea?

Articolul 3 din Directiva europeană privind accesibilitatea a Uniunii Europene (EAA)¹ definește „persoanele cu dizabilități” ca „persoane care au deficiențe fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale pe termen lung, care, în interacțiune cu diverse bariere, pot împiedica participarea lor completă și efectivă în societate, pe baze de egalitate cu ceilalți.” Această definiție se bazează pe modelul social al dizabilității², care nu se concentrează pe condiția medicală a persoanei, ci pe interacțiunea acesteia cu mediul înconjurător și pe barierele create de societate. Indiferent dacă aceste bariere sunt fizice, sociale, instituționale, atitudinale sau de alt tip, ele pot împiedica efectiv o persoană să își exercite drepturile fundamentale și să participe în mod semnificativ la comunitatea sa.

În concordanță cu această definiție, Preambulul EAA consideră că „accesibilitatea ar trebui realizată prin eliminarea și prevenirea sistematică a barierelor, de preferință printr-o abordare de design universal sau 'design pentru toți', care contribuie la asigurarea accesului pentru persoanele cu dizabilități pe baze de egalitate cu ceilalți.”

De asemenea, principalele standarde existente care sprijină EAA (EN 301549, EN 17161 și, în viitor, EN 17210, descrise mai pe larg în secțiunea 6.3.5 de mai jos³) definesc accesibilitatea ca „măsura în care produsele, sistemele, serviciile, mediile și facilitățile pot fi utilizate de către persoane dintr-o populație cu cea mai largă gamă de nevoi, caracteristici și capacități ale utilizatorilor pentru a atinge obiectivele identificate în contexte de utilizare identificate [care include] utilizarea directă sau utilizarea susținută de tehnologii de asistență.”

Această concentrare asupra designului universal este, la rândul său, în concordanță cu principiile și definițiile cheie prezentate în articolul 2 al Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD)⁴: „Designul universal” înseamnă proiectarea produselor, mediilor, programelor și serviciilor pentru a fi utilizabile de către toate persoanele, în cea mai mare măsură posibilă, fără a fi necesară adaptarea sau proiectarea specializată. „Designul universal” nu va exclude dispozitivele de asistență pentru anumite grupuri de persoane cu dizabilități atunci când este necesar.”

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32019L0882>

² [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/698811/EPRS_BRI\(2021\)698811_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/698811/EPRS_BRI(2021)698811_EN.pdf)

³ https://www.etsi.org/deliver/etsi_en/301500_301599/301549/03.02.01_60/en_301549v030201p.pdf

⁴

<https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-persons-disabilities#:~:text=The%20purpose%20of%20the%20present.respect%20for%20their%20inherent%20dignity.>

Articolul 2 al CRPD consideră, de asemenea, accesibilitatea în contextul comunicării, deoarece comunicarea include informații accesibile și tehnologia informației și comunicațiilor.

Pe lângă aceste principii și definiții, articolul principal al CRPD referitor la accesibilitate este articolul 9, conform căruia accesibilitatea este accesul în condiții de egalitate cu ceilalți, într-o varietate de dimensiuni. Acest articol ajută la evidențierea unora dintre domeniile în care ar trebui implementate îmbunătățirile de design universal: mediul construit, cum ar fi clădirile, drumurile, transportul și alte facilități interioare și exterioare, inclusiv școlile, locuințele, facilitățile medicale și locurile de muncă; informații, comunicații și alte servicii, inclusiv servicii electronice și servicii de urgență⁵.

Într-adevăr, Forumul European al Persoanelor cu Dizabilități a raportat că persoanele cu dizabilități încă nu se pot bucura pe deplin, în condiții de egalitate cu ceilalți, de mai multe dimensiuni cheie, cum ar fi serviciile TIC⁶, turismul⁷, mediul construit⁸ și sistemul de transport în Uniunea Europeană. Mai multe dintre aceste sisteme din întreaga UE rămân inaccesibile, în ciuda obligațiilor impuse statelor membre prin diverse acte legislative ale UE și CRPD, care obligă statele membre să abordeze aceste bariere și să facă produsele și serviciile europene mai accesibile.

Aceste bariere au un impact considerabil asupra măsurii în care persoanele cu dizabilități își pot exercita drepturile omului în condiții de egalitate cu ceilalți. Deoarece participarea la viața comunitară este o componentă cheie a împlinirii și calității vieții unei persoane, este un obstacol semnificativ de luat în considerare faptul că transportul pe șosea, aer sau cale ferată prezintă încă numeroase bariere și provocări⁹. În mod similar, accesibilitatea la lumea online a devenit o necesitate pentru a accesa informații și a interacționa cu comunitatea. Multe dintre sarcinile zilnice legate de mediile TIC necesită software și dispozitive accesibile pentru a putea fi utilizate¹⁰.

În aceste cazuri, ca și în multe altele, implementarea caracteristicilor de accesibilitate pentru produse, servicii și medii este esențială pentru a se asigura că persoanele cu dizabilități nu sunt

5

<https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-persons-disabilities#:~:text=The%20purpose%20of%20the%20present,respect%20for%20their%20inherent%20dignity.>

⁶ <https://www.edf-feph.org/ict-policy/>

⁷ <https://www.edf-feph.org/tourism-policy/>

⁸ <https://www.edf-feph.org/built-environment-policy/>

⁹ <https://www.edf-feph.org/transport-5/>

¹⁰ <https://www.edf-feph.org/web-accessibility/>

împiedicate să le acceseze și să le utilizeze. Este important de reținut, totuși, că accesibilitatea nu este o chestiune legată exclusiv de drepturile persoanelor cu dizabilități. Într-adevăr, consolidarea cerințelor de accesibilitate în întreaga UE duce la îmbunătățirea produselor și serviciilor, care sunt mai accesibile, mai ușor de utilizat și mai competitive pentru toți. De asemenea, pentru operatorii economici, armonizarea normelor de accesibilitate în întreaga UE facilitează comerțul pe piața internă și asigură claritatea normelor și a așteptărilor.

Având în vedere aceste considerații, prezentul document analizează legislația existentă aplicabilă în UE pentru a furniza aceste cerințe esențiale de accesibilitate.

4. Revizuirea legislației

Această secțiune oferă o prezentare generală a principalelor documente și instrumente disponibile în UE pentru a promova accesibilitatea bunurilor și serviciilor pentru toți, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități. Secțiunea prezintă dispozițiile cheie ale CRPD al ONU și ale EAA, înainte de a revizui diverse alte acte legislative și standarde.

4.1. Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități

CRPDa fost adoptată în 2006 la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York și a fost pregătită pentru semnare la 30 martie 2007. La acel moment, au fost contabilizate 82 de semnături la Convenție, 44 de semnături la Protocolul opțional și o ratificare a Convenției, ceea ce reprezintă cel mai mare număr de semnături pentru o Convenție a ONU în prima sa zi. Convenția este deschisă și pentru semnare de către organizațiile de integrare regională. A intrat în vigoare la 3 mai 2008.

Convenția își propune să schimbe abordarea învechită și periculoasă de a vedea persoanele cu dizabilități ca „obiecte” de caritate, ale căror condiții erau de natură medicală și al căror sprijin ar trebui să fie astfel, în primul rând medical. Abordarea Convenției este, în schimb, de a vedea persoanele cu dizabilități ca „subiecți” cu drepturi, care își pot revendica aceste drepturi și pot lua decizii pentru viața lor pe baza consimțământului lor liber și informat, precum și a fi membri activi ai societății. După cum s-a explicat în secțiunea anterioară, acest lucru este în concordanță cu modelul social al dizabilității, o schimbare de paradigmă extraordinară pentru sectorul dizabilității, reorientând eforturile asupra interacțiunilor, factorilor și barierelor dintre o persoană și mediul său.

Convenția, ca instrument al drepturilor omului cu o dimensiune explicită de dezvoltare socială, se adresează unei categorii largi de persoane cu dizabilități și declară că toate persoanele cu toate tipurile de dizabilități trebuie să se bucure de toate drepturile omului și libertățile fundamentale. Este esențial să reținem că CRPDnu acordă drepturi suplimentare persoanelor cu dizabilități față de alte persoane, ci solicită eliminarea barierelor care pot împiedica persoanele cu dizabilități să se bucure de drepturile lor în condiții de egalitate cu ceilalți.

În cadrul CRPD, accesibilitatea este menționată la articolul 3¹¹, deoarece este unul dintre cele opt principii generale ale Convenției:

- Respectarea demnității inerente, a autonomiei individuale, inclusiv a libertății de a-și face propriile alegeri și a independenței persoanelor;
- Nediscriminarea;
- Participarea deplină și efectivă și incluziunea în societate;
- Respectarea diferenței și acceptarea persoanelor cu dizabilități ca parte a diversității umane și a umanității;
- Egalitatea de șanse;
- Accesibilitate;
- Egalitatea între bărbați și femei;
- Respectarea capacităților în evoluție ale copiilor cu dizabilități și respectarea dreptului copiilor cu dizabilități de a-și păstra identitatea.

Deși accesibilitatea este un principiu cheie al CRPD și, prin urmare, apare sub diferite forme sau scris în mai multe articole, principalele dispoziții legate de accesibilitate apar la articolul 9, al cărui text este inclus mai jos:

Articolul 9 CRPD - Accesibilitate

„Pentru a permite persoanelor cu dizabilități să trăiască independent și să participe pe deplin la toate aspectele vieții, Statele Părți vor lua măsuri adecvate pentru a asigura persoanelor cu dizabilități accesul, în condiții de egalitate cu ceilalți, la mediul fizic, la transport, la informații și comunicații, inclusiv tehnologiile și sistemele de informații și comunicații, precum și la alte facilități și servicii deschise sau furnizate publicului, atât în zonele urbane, cât și în zonele rurale. Aceste măsuri, care vor include identificarea și

¹¹

<https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-persons-disabilities#:~:text=The%20purpose%20of%20the%20present.respect%20for%20their%20inherent%20dignity.>

eliminarea obstacolelor și barierelor în calea accesibilității, se vor aplica, printre altele, la:

- a) Clădiri, drumuri, transport și alte facilități interioare și exterioare, inclusiv școli, locuințe, facilități medicale și locuri de muncă;
- b) Informații, comunicații și alte servicii, inclusiv servicii electronice și servicii de urgență.

2. Statele Părți vor lua, de asemenea, măsuri adecvate pentru a:

- a) Dezvolta, promulga și monitoriza implementarea standardelor și liniilor directoare minime privind accesibilitatea facilităților și serviciilor deschise sau furnizate publicului;
- b) Se asigura că entitățile private care oferă facilități și servicii care sunt deschise sau furnizate publicului iau în considerare toate aspectele accesibilității pentru persoanele cu dizabilități;
- c) Oferi instruire pentru părțile interesate cu privire la problemele de accesibilitate cu care se confruntă persoanele cu dizabilități;
- d) Furniza în clădiri și alte facilități deschise publicului elemente de accesibilizare precum semnalistică în Braille și în forme ușor de citit și de înțeles;
- e) Oferi forme de asistență live și intermediari, inclusiv ghizi, cititori și interpreți profesioniști în limbajul semnelor, pentru a facilita accesibilitatea la clădiri și alte facilități deschise publicului;
- f) Promova alte forme adecvate de asistență și sprijin pentru persoanele cu dizabilități pentru a le asigura accesul la informații;
- g) Promova accesul persoanelor cu dizabilități la noile tehnologii și sisteme de informații și comunicații, inclusiv la Internet;
- h) Promova proiectarea, dezvoltarea, producția și distribuția tehnologiilor și sistemelor de informații și comunicații accesibile într-un stadiu incipient, astfel încât aceste tehnologii și sisteme să devină accesibile la un cost minim.”

Pentru persoanele cu dizabilități, ca și pentru orice altă persoană, este o necesitate absolută să poată avea posibilitatea de a accesa produse, servicii și medii în mod independent și de a

participa pe deplin la viața socială. Acest lucru include, printre altele, transportul, alte exerciții fizice, accesul la informații și comunicații și accesul la tehnologie.

În acest spirit, multe dintre persoanele cu dizabilități locomotorii au subliniat că dispozițiile cuprinse în articolul 9 constituie o cerință esențială pentru dreptul la libertatea de mișcare, garantat în conformitate cu articolul 13 al Declarației Universale a Drepturilor Omului¹² și articolul 12 al Pactului internațional privind drepturile civile și politice¹³ al Declarației Universale a Drepturilor Omului. Statele Părți trebuie să asigure egalitatea de acces și să monitorizeze standardele de accesibilitate prin mijloacele necesare.

Prin urmare, accesibilitatea trebuie văzută ca un întreg complex, incluzând mediul fizic, transportul, informațiile și comunicațiile și serviciile. Toate bunurile și serviciile furnizate publicului trebuie să fie accesibile pentru ca toate persoanele să își poată exercita pe deplin drepturile omului și să le fie respectată demnitatea, indiferent dacă sunt deținute de entități publice sau private și indiferent de tipul de handicap. Pentru mai multe informații, conținutul articolului 9 a fost clarificat în continuare cu observația generală nr. 2 (2014) a Comitetului ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilități, privind articolul 9 și accesibilitatea¹⁴.

4.2. Directiva europeană privind accesibilitatea (EAA)

Directiva europeană privind accesibilitatea (EAA), adoptată în 2019¹⁵, este un act legislativ cheie al UE axat pe accesibilitate, probabil piatra de temelie a cadrului juridic al UE privind accesibilitatea și designul universal. Această Directivă stabilește cerințe minime de accesibilitate pentru o gamă de produse și servicii în întreaga UE.

Scopul Directivei europene privind accesibilitatea este acela de a asigura accesibilitatea mai multor servicii și produse în statele membre prin armonizarea legislației naționale și a cerințelor minime, asigurând totodată buna funcționare a pieței interne. În plus, Directiva își propune să elimine și să prevină barierele în calea circulației anumitor produse și servicii accesibile, care probabil vor avea cerințe diferite prevăzute de legislația națională. Creșterea accesibilității

¹² <https://www.un.org/en/about-us/universal-declaration-of-human-rights>

¹³

<https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/international-covenant-civil-and-political-rights>

¹⁴

<https://www.ohchr.org/en/documents/general-comments-and-recommendations/general-comment-no-2-article-9-accessibility-0>

¹⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32019L0882>

produselor și serviciilor în întreaga UE promovează o societate mai incluzivă și facilitează viața independentă a persoanelor cu dizabilități.

4.2.1. Fundal și cronologie

În urma ratificării CRPD, UE s-a angajat la asigurarea unor niveluri mai ridicate de accesibilitate în interiorul frontierelor sale. Acest lucru a deschis calea pentru adoptarea EAA în 2019. Mai mult decât a facilita celor 87 de milioane de persoane cu dizabilități care trăiesc în UE¹⁶ participarea la activitățile societății în condiții de egalitate cu ceilalți, această lege își propune, de asemenea, să sprijine companiile care vor comercializa mai ușor produse și servicii pe piața europeană. Aceste condiții vor stimula, de asemenea, inovația, care garantează utilizatorilor finali o ofertă mai largă, mai incluzivă și mai puțin costisitoare.

Comisia Europeană a înaintat o propunere privind accesibilitatea la sfârșitul anului 2015. Aceasta a fost dezvoltată în continuare și, în cele din urmă, adoptată în 2019. Statele membre au avut apoi timp până în 2022 pentru a adopta și a transpune obiectivele Directivei la nivel național. După această dată limită, statele membre au trei ani pentru a aplica aceste măsuri și, între 2025 și 2030, vor trebui să asigure accesibilitatea răspunsului la comunicațiile de urgență, la numărul unic european de urgență și să elimine produsele inaccesibile. Până în 2030, serviciilor nu li se va mai permite să utilizeze produse inaccesibile care nu sunt conforme cu cerințele EAA. În acest moment, fiecare stat membru va depune un raport - și după acesta, unul la fiecare 5 ani - pentru a evalua aplicarea Directivei. În cele din urmă, cel târziu în 2045, toate terminalele self-service inaccesibile vor trebui eliminate.

4.2.2. Natură și forță juridică

EAA nu își propune să modifice legislația UE existentă privind accesibilitatea, ci să o completeze și să o clarifice. Ca Directivă, EAA¹⁷ este obligatorie în ceea ce privește obiectivele pe care le stabilește. Cu toate acestea, statele membre ale UE sunt libere să-și conceapă propriile modalități de atingere a acestor obiective de accesibilitate în ceea ce privește modul în care acestea sunt implementate în legislația națională.

Statele membre trebuie să respecte dispozițiile Directivei, care stabilește standarde minime de accesibilitate pentru o varietate de produse și servicii. În esență, aceste standarde sunt

¹⁶ <https://www.consilium.europa.eu/en/infographics/disability-eu-facts-figures/>

¹⁷ https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/law/types-legislation_en

Într-adevăr cerințe minime. Depinde de decizia statelor membre dacă vor aplica legi și cerințe mai stricte și mai ambițioase la nivel național. Unele state membre ar putea fi, prin urmare, mai proactive și să facă obligatorii cerințe de accesibilitate care nu sunt prevăzute în Directivă sau ar putea acoperi produse care nu sunt incluse în dispozițiile acesteia. Statele membre sunt, de asemenea, libere să stabilească termene mai scurte, ceea ce ar putea accelera procesul de accesibilizare.

4.2.3. Valorile, prioritățile și obiectivele cheie

În general, EAA își propune să stabilească cerințe minime pentru a îmbunătăți accesibilitatea produselor și serviciilor pentru toate persoanele, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități. După cum s-a menționat mai sus, aceste cerințe, precum și termenele incluse în calendarul Directivei, sunt într-adevăr cerințe minime, iar Comisia Europeană oferă sprijin statelor membre și organizațiilor societății civile pentru a milita împreună pentru cerințe mai ambițioase, împreună cu termene mai scurte (mai multe informații despre aceste perspective sunt incluse în secțiunile 6.5 și 7 ale acestui document). Deși este important de avut în vedere că aceste eforturi nu ar trebui să perturbe piața internă unică a UE prin includerea necugetată a extinderilor domeniului de aplicare și a cerințelor într-un mod care ar conduce la o reducere a armonizării și la reapariția barierelor între statele membre ale UE.¹⁸

Domeniul de aplicare al Directivei se limitează la produsele și serviciile digitale, în timp ce asistența medicală, educația, transportul, locuințele sau produsele de uz casnic nu sunt acoperite. Produsele acoperite de Directivă variază de la sisteme hardware cu scop general, la echipamente terminale și cititoare de cărți electronice. Pe de altă parte, lista serviciilor cuprinse în aceste prevederi include serviciile de comunicații electronice, serviciile media audiovizuale, serviciile de bilete și alte caracteristici ale serviciilor de transport, serviciile bancare, cărțile electronice și comerțul electronic.

Actul acoperă următoarele produse și servicii:¹⁹

Produse

- Computere și sisteme de operare

¹⁸

<https://www.digitaleurope.org/resources/digitaleuropes-recommendations-for-an-effective-transposition-of-the-european-accessibility-act/>

¹⁹ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1202&intPagId=5581&langId=en>

- Telefoane inteligente și alte dispozitive de comunicație
- Echipamente TV legate de serviciile de televiziune digitală
- ATM-uri și terminale de plată (de exemplu, terminale de plată cu cardul din supermarketuri)
- Cititoare de cărți electronice
- Bilete și echipamente de check-in

Servicii

- Servicii de telefonie
- Servicii bancare
- Comerț electronic
- Site-uri web, servicii mobile, bilete electronice și toate sursele de informații pentru serviciile de transport aerian, autocar, feroviar și naval
- Cărți electronice
- Acces la servicii media audiovizuale (AVMS)
- Apeluri la numărul european de urgență 112.

În plus, statele membre pot decide, în funcție de condițiile naționale, ca mediul construit utilizat de clienții serviciilor acoperite de prezenta directivă să respecte cerințele esențiale de accesibilitate, pentru a maximiza utilizarea acestora de către persoanele cu dizabilități.

4.2.4. Structură și conținut

EAA este structurat pe următoarele capitole:

- CAPITOLUL I - Dispoziții generale (inclusiv domeniul de aplicare, definiții etc.).
- CAPITOLUL II - Cerințe de accesibilitate și libera circulație.
- CAPITOLUL III - Obligațiile operatorilor economici care se ocupă de produse (acoperind diverse tipuri, cum ar fi producătorii, reprezentanții autorizați, importatorii, distribuitorii etc.).
- CAPITOLUL IV - Obligațiile furnizorilor de servicii.
- CAPITOLUL V - Modificarea fundamentală a produselor sau serviciilor și sarcina disproporționată pentru operatorii economici (stabilirea derogărilor).
- CAPITOLUL VI - Standarde armonizate și specificații tehnice ale produselor și serviciilor (inclusiv prevederi privind conformitatea).

- CAPITOLUL VII - Conformitatea produselor și marcarea CE.
- CAPITOLUL VIII - Supravegherea pieței produselor și procedura de protecție a Uniunii.
- CAPITOLUL IX - Conformitatea serviciilor
- CAPITOLUL X - Cerințe de accesibilitate în alte acte ale Uniunii (inclusiv prevederi pentru alte acte legislative ale UE)
- CAPITOLUL XI - Acte delegate, competențe de executare și dispoziții finale,

precum și diverse Anexe.

În aceste capitole, principalele prevederi ale EAA includ:

1. Domeniul de aplicare: După cum s-a menționat mai sus, actul se aplică unei game largi de produse și servicii, în principal legate de sfera digitală, cum ar fi computerele, smartphone-urile, cărțile electronice, ATM-urile, serviciile de transport, serviciile bancare și comerțul electronic.
2. Cerințe de accesibilitate: EAA stabilește cerințe specifice și minime de accesibilitate pentru produsele și serviciile acoperite, cu scopul de a facilita accesul egal la bunuri și servicii în întreaga UE. Acestea includ cerințe de accesibilitate pentru conținutul audio și video, informațiile tactile, proiectarea produselor etc.
3. Armonizare: Deoarece se aplică tuturor statelor membre, EAA își propune să armonizeze cerințele de accesibilitate în întreaga UE, asigurând astfel drepturi egale și facilitând, de asemenea, afacerile, schimburile și călătoriile între diferite state membre ale UE.
4. Aplicare: EAA include prevederi pentru transpunerea, aplicarea și conformitatea sa, inclusiv instituirea organismelor de monitorizare și aplicare la nivel național, precum și sancțiuni pentru neconformitate.

4.2.5. Principalele părți interesate

Directiva prevede implicarea diferitelor grupuri de părți interesate pentru punerea sa în aplicare prin transpunerea în legislația națională. Aceste grupuri includ:²⁰

- Comisia Europeană: CE și grupul său de lucru monitorizează și analizează impactul transunerii EAA în legislația națională și poate iniția proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor atunci când transpunerea și aplicarea sunt considerate

²⁰ <https://www.edf-feph.org/publications/eea-toolkit/>

întârziate sau incorecte. CE poate, de asemenea, să ofere acte delegate pentru a clarifica conținutul cerințelor EAA sau prevederile sale privind derogările și interoperabilitatea.

- **Statele membre ale UE:** SM sunt obligate din punct de vedere legal să transpună EAA în legislația națională prin elaborarea și adoptarea de noi acte legislative (sau modificarea legislației existente), înainte de a supraveghea implementarea EAA.
- **Autoritățile de supraveghere a pieței:** Aceste agenții trebuie să monitorizeze dacă noile servicii și produse acoperite de EAA și introduse pe piața UE respectă cerințele sale de accesibilitate și să revizuiască cazurile de derogare legate de sarcina disproporționată.
- **Operatorii economici:** În cooperare cu și sub supravegherea Autorităților de supraveghere a pieței, operatorii economici trebuie să se asigure că produsele și serviciile lor sunt conforme cu cerințele EAA.
- **Organizațiile societății civile:** În special, Organizațiile Persoanelor cu Dizabilități (OPD) sunt esențiale pentru a verifica conformitatea EAA a produselor și serviciilor. De asemenea, acestea sunt esențiale pentru monitorizarea transpunerii EAA în legislația națională de către statele membre ale UE și pot depune plângeri în caz de încălcare.

4.3. Alte reglementări europene privind accesibilitatea

Această secțiune analizează mai multe acte ale UE care completează EAA pentru a forma cadrul juridic al UE privind accesibilitatea.

4.3.1. Natura diferitelor acte legislative ale UE

Actele legislative adoptate de Uniunea Europeană pot fi de diverse tipuri, diferențiate în primul rând prin gradul în care sunt obligatorii din punct de vedere juridic. Unele acte juridice, opre cum Regulamentele, sunt direct obligatorii în întreaga UE. În această secțiune, majoritatea actelor juridice analizate sunt Directive (la fel ca EAA). Directivele stabilesc obiective pe care toate țările UE trebuie să le atingă, dar aceste acte nu sunt aplicate direct. Fiecare stat membru trebuie să își elaboreze propriile legi privind modul de atingere a acestor obiective.²¹

Pe lângă Directive, această secțiune analizează și diverse standarde. Un standard este un document tehnic care a fost conceput prin consens între diverse părți interesate cheie (de la

²¹ https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/law/types-legislation_en

autoritățile publice la producători și fabricanți, la utilizatori și consumatori) cu scopul de a stabili definiții, criterii și orientări clare. Standardele nu trebuie confundate cu legislația. Cu toate acestea, deși nu sunt obligatorii în sine (adică sunt voluntare), ele pot fi legate de acte juridice care sunt ele însele obligatorii.

Există diferite tipuri de standarde. În UE²², un standard este o specificație tehnică, adoptată de un organism de standardizare recunoscut, pentru aplicare repetată sau continuă, la care conformitatea nu este obligatorie și care este unul dintre următoarele:

- a. „Standard internațional” înseamnă un standard adoptat de un organism internațional de standardizare;
- b. „Standard european” înseamnă un standard adoptat de o organizație europeană de standardizare;
- c. „Standard armonizat” înseamnă un standard european adoptat pe baza unei solicitări formulate de Comisie pentru aplicarea legislației de armonizare a Uniunii;
- d. „Standard național” înseamnă un standard adoptat de un organism național de standardizare.

4.3.2. Directiva privind accesibilitatea web

Directiva privind accesibilitatea web²³ este un act legislativ adoptat de UE în 2016 care își propune să stabilească un cadru juridic armonizat pentru serviciile online. Directiva include prevederi privind reglementarea contractelor electronice, publicitatea online, plățile electronice, răspunderea furnizorilor de servicii online etc. De asemenea, include prevederi pentru protecția datelor cu caracter personal și dreptul la viața privată în comunicațiile electronice.

La fel ca în cazul Directivei europene privind accesibilitatea, acest act este o Directivă, ceea ce înseamnă că obiectivele sale trebuie urmărite de către toate statele membre ale UE, dar acestea sunt libere să-și conceapă propriile metode de transpunere a acestora în cadrul juridic național. Mai mult, și din nou similar cu EAA, Directiva privind accesibilitatea web nu stabilește drepturi sau cerințe suplimentare, ci urmărește să clarifice și să specifice ceea ce este necesar pentru ca UE și statele sale membre să respecte CRPD. În acest sens, Directiva este un minim armonizant, prezentând cerințe minime de accesibilitate care facilitează armonizarea normelor în întreaga UE.

²² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32012R1025>

²³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32016L2102>

În ceea ce privește domeniul de aplicare, Directiva privind accesibilitatea web se concentrează pe platformele online publice, în primul rând site-urile web și aplicațiile mobile ale organismelor din sectorul public (cu excepții prevăzute pentru unele platforme de radiodifuziune, arhivare sau formare).

Ca Directivă a UE, aceasta constituie o obligație pentru toate statele membre de a se asigura că produsele și serviciile introduse pe piața lor și care intră sub incidența Directivei respectă cerințele sale de accesibilitate. Conform cerințelor Directivei privind accesibilitatea web, aceste produse și servicii trebuie să fie „perceptibile, operabile, inteligibile și robuste”. Site-urile web și aplicațiile publice care intră sub incidența Directivei trebuie, de asemenea, să furnizeze informații specifice și actualizate frecvent cu privire la accesibilitatea lor, inclusiv o declarație care să detalieze cum și de ce anumite aspecte sau caracteristici nu sunt accesibile și să facă referire la mecanismul de feedback care permite oricărui cetățean sau organizație să notifice neconformitatea cu cerințele de accesibilitate²⁴.

Per ansamblu, Directiva privind accesibilitatea web poate fi considerată ca fiind complementară EAA. Distincția principală între cele două constă în grupurile țintă și cine, în esență, trebuie să respecte cerințele prevăzute în Directive. După cum s-a menționat mai sus, EAA conține prevederi pentru diferite tipuri de părți interesate (de exemplu, producători, reprezentanți, importatori, distribuitori, furnizori de servicii), în timp ce Directiva privind accesibilitatea web vizează organismele din sectorul public.

În ceea ce privește calendarul, perioada pentru transpunerea Directivei privind accesibilitatea web în legislația națională s-a încheiat, ceea ce înseamnă că toate statele membre ale UE trebuie să fi modificat sau creat până acum legile naționale necesare pentru a implementa obiectivele Directivei.

4.3.3. Directiva privind achizițiile publice

Achizițiile publice reprezintă procesul prin care autoritățile publice, cum ar fi ministerele sau autoritățile locale, cumpără lucrări, bunuri sau servicii de la companii. Pentru a crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile din întreaga Europă, legislația UE stabilește norme armonizate minime privind achizițiile publice²⁵. În anul 2014, Consiliul Uniunii Europene și

²⁴

https://www.edf-feph.org/content/uploads/2020/12/final_edf_web_and_apps_directive_toolkit_may_2017_0.pdf

²⁵ https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/public-procurement_en

Parlamentul European au adoptat două directive care vizează simplificarea procedurilor de achiziții publice și creșterea flexibilității acestora, asigurând totodată o mai mare includere a obiectivelor sociale comune în procesul²⁶ de achiziții publice.

Pentru prima dintre aceste două, Directiva 2014/24/UE privind achizițiile publice²⁷, termenul limită pentru transpunerea obiectivelor Directivei în legislația națională s-a încheiat în 2016.

Această Directivă prevede cerințe sporite de accesibilitate față de Directiva anterioară a UE privind achizițiile publice. Aceste cerințe de accesibilitate figurează în principal la articolul 42.

Pentru toate achizițiile destinate utilizării de către persoane fizice, fie ele publice sau personalul autorității contractante, caietele de sarcini se vor întocmi, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător, astfel încât să se țină seama de criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități sau de designul pentru toți utilizatorii. Atunci când sunt adoptate acte legislative ale Uniunii care prevăd cerințe obligatorii de accesibilitate, caietele de sarcini se vor defini, în ceea ce privește criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități sau proiectarea pentru toți utilizatorii, prin referire la acestea.

EAA și Directiva privind accesibilitatea web sunt complementare acestei cerințe sporite prezente în Directiva privind achizițiile publice.

4.3.4. Codul european al comunicațiilor electronice

Directiva privind Codul european al comunicațiilor electronice²⁸ urmărește să implementeze o piață internă armonizată pentru telecomunicații, mass-media și tehnologia informației pentru a stimula dezvoltarea rețelelor de capacitate, concurența durabilă, interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice, beneficiile utilizatorilor finali și accesibilitatea.

În ceea ce privește accesibilitatea pentru persoanele cu dizabilități, la considerentul 47, Directiva prevede că „autorizațiile generale ar trebui să acopere condiții specifice care reglementează accesibilitatea pentru utilizatorii finali cu dizabilități [...]”.

La articolul 1, Directiva prevede „furnizarea [...] de servicii publice de bună calitate, accesibile, [...] pentru a face față situațiilor în care nevoile utilizatorilor finali, inclusiv ale celor cu

²⁶ https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_public_directives_en.htm

²⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:32014L0024>

²⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:02018L1972-20181217>

dizabilități, pentru a accesa serviciile în condiții de egalitate cu ceilalți, nu sunt satisfăcute în mod satisfăcător de piață și pentru a stabili drepturile necesare ale utilizatorilor finali.”

Directiva promovează mai multe obiective. De exemplu, la articolul 2, se solicită în mod clar statelor membre și autorităților locale să urmărească, printre altele, „interesele cetățenilor Uniunii, [...] prin abordarea nevoilor, cum ar fi prețurile accesibile, ale anumitor grupuri sociale, în special ale utilizatorilor finali cu dizabilități, ale utilizatorilor finali vârstnici și ale utilizatorilor finali cu nevoi sociale speciale, precum și alegerea și accesul echivalent pentru utilizatorii finali cu dizabilități.”.

Accesibilitatea este, de asemenea, luată în considerare la art. 61, unde „autoritățile naționale de reglementare [...] trebuie să fie în măsură [...] să asigure accesibilitatea pentru utilizatorii finali la serviciile de radiodifuziune și televiziune digitală și la serviciile complementare conexe specificate de statul membru, obligații pentru operatori de a furniza acces la celelalte facilități menționate la partea a II-a a Anexei II în condiții corecte, rezonabile și nediscriminatorii.”

Adoptată în 2018, termenul limită pentru transpunerea în legislația națională a fost 21 decembrie 2020. La acea dată, diverse state membre nu-și îndepliniseră încă obligația privind transpunerea²⁹, dar majoritatea țărilor au adoptat sau modificat acum măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a obiectivelor Directivei la nivel național³⁰.

4.3.5. Directiva privind serviciile media audiovizuale

Directiva UE privind serviciile media audiovizuale (AVMSD) este un document de reglementare conceput pentru a governa serviciile media audiovizuale în toate statele membre ale UE. O primă Directivă a fost adoptată inițial în 2010, ulterior modificată printr-o a doua Directivă (care este și cea aplicabilă în prezent) în 2018³¹.

Scopul AVMSD este de a realiza un cadru juridic armonizat pentru serviciile media audiovizuale în întreaga UE. Acesta include atât radiodifuziunea tradițională, cât și platformele online emergente și noile media, aplicându-se astfel unei varietăți de părți interesate, cum ar fi radiodifuzorii, platformele de partajare video și alte servicii media audiovizuale la cerere care operează în UE.

²⁹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_22_1975

³⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/NIM/?uri=CELEX:32018L1972>

³¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/NIM/?uri=CELEX:32018L1972>

În ceea ce privește accesibilitatea, Directiva prevede ca toate serviciile media audiovizuale să fie accesibile tuturor cetățenilor, inclusiv persoanelor cu dizabilități, asigurându-se că se iau măsuri adecvate pentru a asigura accesul la conținut și servicii. Înțelegând că cerințele de accesibilitate trebuie îndeplinite printr-un proces progresiv și continuu, Directiva prevede caracteristici de accesibilitate, inclusiv, dar fără a se limita la, limbajul semnelor, subtitrarea pentru surzi și deficienți de auz, subtitrări vorbite și descriere audio.

Fiind o Directivă, aceasta trebuie transpusă în legislația națională de către statele membre ale UE. Termenul limită de transpunere pentru Directiva din 2018 s-a încheiat în 2020 și toate statele membre au adoptat acum legislația națională pentru a implementa obiectivele Directivei la nivel național.

4.3.6. Standarde

După cum s-a menționat mai sus, standardele sunt orientări, reguli sau definiții elaborate și adoptate în vederea obținerii unor rezultate dorite armonizate, cum ar fi un anumit nivel de calitate sau accesibilitate. Standardele nu sunt în sine obligatorii din punct de vedere juridic, dar au obiective stabilite de îndeplinit, aceste obiective fiind uneori legate de legislația care este obligatorie. Există standarde pentru diferite domenii și dimensiuni, cum ar fi proiectarea unui produs, construirea unui proces, implementarea unei proceduri sau furnizarea unui serviciu³². Aceste standarde joacă un rol esențial pentru fiecare cetățean al UE zilnic, în special în ceea ce privește accesibilitatea. Standardele sunt importante pentru implementarea legislației cheie a UE pentru a oferi standarde minime ca obiective țintă pentru operatorii economici și pentru ca statele membre să știe cum să armonizeze legislația națională în întreaga UE. Pentru legislator, standardele sunt adesea folosite ca referință, astfel încât atunci când standardele se schimbă, legea nu trebuie să se schimbe ea însăși. Ele sunt adesea menționate în preambulul legislației UE pentru a se asigura că standardele sunt legate de legislație³³.

Comitetul European de Standardizare (CEN) și Comitetul European de Standardizare Electronică (CENELEC) sunt două organizații non-profit recunoscute de Uniunea Europeană și de Asociația Europeană de Liber Schimb (EFTA) pentru a dezvolta standarde la nivel european împreună cu ETSI, Institutul European de Standarde de Telecomunicații³⁴.

³²

https://www.etsi.org/images/files/Education/Understanding_ICT_Standardization_LoResWeb_20190524.pdf

³³ UNE - (Accessibility Standards at European Level)

³⁴ <https://www.cenelec.eu/european-standardization/cen-and-cenelec/>

CEN furnizează standarde pentru diverse domenii, cum ar fi aerul și spațiul, produsele chimice, construcțiile, consumatorii, produsele, apărarea și securitatea, energia, mediul, alimentele și furajele, sănătatea și siguranța, asistența medicală, TIC, mașinile, materialele, echipamentele sub presiune, serviciile, viața inteligentă, transportul și ambalarea. În cadrul sectoarelor de servicii, standardele CEN pentru servicii sunt deosebit de importante, deoarece stabilesc repere pentru măsurarea calității serviciilor³⁵. CENELEC furnizează standarde în domeniul electronic care ajută țările să desfășoare activități de comerț, să creeze noi piețe și să sprijine piața internă unică. Lucrează într-o gamă largă de domenii, de la compatibilitatea electromagnetică la sistemele solare electrice. ETSI, ca una dintre Organizațiile Europene de Standardizare, furnizează standarde pentru sisteme, aplicații și servicii activate de TIC³⁶.

Standardul european EN 301 549 privind cerințele de accesibilitate pentru produsele și serviciile TIC (EN 301 549) este un standard axat pe nivelul de accesibilitate pe care trebuie să îl ofere produsele și serviciile TIC, cum ar fi site-urile web. Se aplică, de asemenea, altor documente electronice și software non-web, cum ar fi aplicațiile mobile. Acesta a fost elaborat de un Comitet Tehnic European Comun de Standardizare al CEN, CENELEC și ETSI, iar standardul trebuie acum respectat de toate site-urile web ale sectorului public din septembrie 2020 și pentru aplicațiile mobile publice din iunie 2021. Comisia Europeană examinează revizuirile ulterioare ale EN 301 549 și, dacă constată că noua versiune este valabilă pentru a sprijini legislația CE, publică referința sa în Jurnalul Oficial al Comisiei Europene³⁷. Standardele comune de accesibilitate sunt de o importanță capitală pentru a contribui la eliminarea barierelor pentru persoanele cu dizabilități.

Organizațiile Europene de Standardizare au acceptat o cerere de standardizare din partea Comisiei Europene și EFTA pentru a dezvolta trei noi standarde armonizate și pentru a revizui trei standarde existente pentru a sprijini AEA.

Pentru mai multe informații despre standarde și relevanța lor pentru proiectul ACCESSIBLE EU, vă rugăm să consultați RAPORTUL ACCESSIBLE EU 01_ Acc Standards E.L.20230511³⁸.

³⁵ <https://www.cenelec.eu/about-cen/>

³⁶ <https://www.etsi.org/about>

³⁷

https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/european-standards/harmonised-standards/accessibility-websites-and-mobile-applications_en

³⁸ https://accessible-eu-centre.ec.europa.eu/accessibility-standards-european-level_en

4.4. Relațiile dintre diferitele reglementări UE și AEA

După cum s-a menționat mai sus, accesibilitatea reprezintă unul dintre cele opt principii generale ale CRPD. La articolul 3, Convenția încurajează Statele Părți să „adopte măsuri adecvate pentru a asigura persoanelor cu dizabilități acces, în condiții de egalitate cu ceilalți, la mediul fizic, la transport, la informații și comunicații, inclusiv tehnologiile și sistemele de informații și comunicații”. Măsurile ar trebui să abordeze, printre altele, „identificarea și eliminarea obstacolelor și barierelor în accesibilitate” pentru o varietate de produse și servicii care se extind de la informații și comunicații la clădiri, drumuri și transport. Deși accesibilitatea rămâne un fir comun în întregul cadru de reglementare european prezentat în raport, mai rămâne mult de făcut pentru a atinge standarde suficiente de accesibilitate, în special în ceea ce privește infrastructurile publice.

Acestea fiind spuse, EAA depășește reglementările anterioare privind subiectul prin completarea acestora. Astfel, în cadrul directivelor există trăsături și caracteristici care diferențiază modul în care este abordată accesibilitatea, în ceea ce privește țintele, obiectivele și părțile interesate implicate, dar, în cele din urmă, acestea împărtășesc obiectivul comun de a îmbunătăți și de a crește accesibilitatea produselor și serviciilor din societate.

De exemplu, Directiva privind accesibilitatea web vizează doar organismele din sectorul public, în timp ce EAA conține dispoziții pentru diferite tipuri de părți interesate (de exemplu, producători, reprezentanți, importatori, distribuitori, furnizori de servicii). În același timp, în timp ce Directiva privind accesibilitatea web se concentrează pe serviciile online, EAA acoperă o gamă mai largă de produse și servicii în întreaga UE. Directiva din 2014 privind achizițiile publice prevede că „specificațiile tehnice trebuie, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător, să fie elaborate astfel încât să țină seama de criteriile de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități sau de proiectarea pentru toți utilizatorii” este într-adevăr conectată la EAA care - în rolul său complementar - consolidează și extinde dispozițiile privind tipurile de servicii și produse care trebuie să respecte Directiva. În cele din urmă, Codul european al comunicațiilor electronice reprezintă directiva cea mai recentă - înainte de EAA - privind accesibilitatea, care acoperă o secțiune a serviciilor și produselor oferite în întreaga Europă, concentrându-se pe telecomunicații, media și tehnologia informației. Toate aceste texte legale sunt complementare și se reunesc pentru a forma corpul legislației UE privind accesibilitatea.

Comisia Europeană ia în considerare aceste inițiative (precum și cele viitoare), în cadrul obiectivelor sale politice curente. De exemplu, Strategia europeană pentru drepturile persoanelor cu dizabilități³⁹ este cadrul politic cheie care stabilește eforturile CE în domeniul accesibilității. Într-adevăr, CE promovează accesibilitatea prin diverse inițiative. De exemplu, obiectivul principal al AccessibleEU este de a crea un centru european de cercetare în domeniul accesibilității, care - conform raportului adoptat de Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor (IMCO)⁴⁰ a Parlamentului European - își propune „să crească coerența politicilor armonizate de accesibilitate, să sprijine punerea lor în aplicare și să faciliteze accesul la cunoștințele și competențele relevante, promovând o cultură a egalității de șanse și a participării depline în societate pentru persoanele cu dizabilități, inclusiv la nivel profesional, într-un spațiu de colaborare între administrațiile publice, reprezentanții mediului de afaceri, societatea civilă a persoanelor cu dizabilități, experții în accesibilitate și utilizatori”. Printre alte inițiative, în 2022 a fost lansat un Inventar al activelor privind infrastructura feroviară pentru a colecta și a face schimb de informații privind accesibilitatea stațiilor între diferiți acționari ai sectorului feroviar la nivel european. Ca parte a Strategiei pentru o mobilitate durabilă și inteligentă, Comisia a demarat o evaluare a reglementărilor privind drepturile pasagerilor relevante pentru pasagerii cu dizabilități, care ar trebui să conducă la măsuri care vor fi adoptate în primul trimestru al anului 2023.

Aceste inițiative trebuie considerate în contextul Strategiei anterioare (2010-2020), care a favorizat punerea în aplicare a directivelor ilustrate în secțiunile anterioare și care, potrivit unui studiu comandat de Departamentul pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale al Parlamentului⁴¹, se consideră că ar contribui substanțial la progresul în accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități în întreaga Uniune. Alături de legislație, oportunitățile de finanțare au avut un impact semnificativ asupra realizărilor obținute. De exemplu, proiectul „Bridging the Gap” a contribuit la sprijinirea incluziunii socio-economice a persoanelor cu dizabilități în țările cu venituri mici și medii prin politici ad-hoc. Cu toate acestea, în ciuda planului inițial de a realiza punerea în aplicare deplină a CRPD în întreaga Europă, finalizarea acestuia a rămas în urmă. Crearea de indicatori adaptați pentru dizabilitate nu și-a atins obiectivele, limitând punerea în aplicare a unor obiective ale Strategiei care vizează grupuri specifice de persoane

³⁹

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/3e1e2228-7c97-11eb-9ac9-01aa75ed71a1/language-en>

⁴⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022IP0339>

⁴¹ Waddington, L., & Broderick, A. (2020). The Post-2020 European Disability Strategy. European Parliament.

cu dizabilități. Au apărut și alte probleme din cauza lipsei unui plan clar. De asemenea, deoarece unele elemente ale Strategiei intră sub competența statelor membre, nu a fost dată o delimitare clară, ceea ce a împiedicat și mai mult punerea în aplicare generală.

Prin urmare, Strategia actuală urmărește să abordeze aceste lacune și deficiențe, concentrându-se pe punerea în aplicare deplină a CRPD, așa cum a solicitat Parlamentul într-o rezoluție⁴², și de către alte instituții europene. Strategia impune, de asemenea, ca toate obiectivele să fie puse în aplicare conform unei „metode bazate pe CRPD”. În plus, recunoscând lipsa de claritate în ceea ce privește competențele, Comisia susține că realizarea acestei Strategii „poate fi atinsă doar printr-o acțiune coordonată la nivel național și la nivel UE, cu un angajament ferm din partea statelor membre și a autorităților regionale și locale pentru a îndeplini acțiunile propuse”.

4.5. Cum conduc aceste reglementări la îmbunătățirea accesibilității mediilor, produselor și serviciilor?

Directiva europeană privind accesibilitatea, împreună cu celelalte acte legislative prezentate în secțiunile de mai sus, reprezintă un instrument cheie pentru a garanta că bunurile și serviciile îndeplinesc cerințele minime de accesibilitate. Din această perspectivă, EAA își propune să îmbunătățească accesul la medii, produse și servicii pentru peste 87 de milioane de cetățeni europeni care trăiesc cu diverse dizabilități sau deficiențe temporare⁴³. Prin îmbunătățirea accesului egal la transportul public, computere, servicii bancare, cărți electronice, televizoare sau magazine online, printre altele, EAA urmărește să asigure respectarea diferitelor drepturi ale omului prezente în CRPD. În lumina spiritului Convenției, EAA concepe accesibilitatea ca o condiție pentru participarea semnificativă în societate în condiții de egalitate cu ceilalți, pentru persoanele cu dizabilități și altele. La rândul său, eliminarea acestor bariere contribuie semnificativ la îmbunătățirea calității vieții persoanelor cu dizabilități.

Potrivit CE, cerințele comune de accesibilitate ale EAA aduc beneficii atât companiilor, cât și consumatorilor:

⁴² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0156_EN.pdf

⁴³ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1202&intPagId=5581&langId=en>

- Armonizarea normelor ar trebui să faciliteze companiilor (și în special IMM-urilor) comerțul cu alte țări UE, iar produsele și serviciile lor să îndeplinească criteriile minime pentru a fi vândute și accesate în întreaga UE.
- Impactul EAA asupra inovării pentru produse mai bune și o piață mai deschisă implică faptul că clienții beneficiază de o ofertă mai largă și mai incluzivă din punct de vedere social, la prețuri mai competitive.

Pe lângă persoanele cu dizabilități, este esențial să reținem că toți utilizatorii beneficiază de produse, servicii și medii din ce în ce mai accesibile.

Pentru a obține un astfel de impact considerabil, EAA se poate baza pe claritatea rolurilor pe care le prevede pentru autoritățile publice (de exemplu, în ceea ce privește monitorizarea și sancționarea produselor care încalcă cerințele Directivei - decizii pe care trebuie să le urmeze și alte state membre), operatorii economici (de exemplu, în necesitatea lor de a modifica produsele care au fost considerate a încălca standardele de accesibilitate) și pentru organizațiile societății civile (care își asumă un rol activ în monitorizarea și revizuirea transpunerii și impactului EAA).

Cu toate acestea, EAA nu este lipsită de puncte slabe. De exemplu, Forumul European al Dizabilității evidențiază următoarele deficiențe și lacune⁴⁴:

- Scopul este limitat, iar excepțiile și lacunele sunt numeroase, cu diverse servicii și produse (cum ar fi serviciile de sănătate, educația, transportul, locuințele și aparatele electrocasnice) neincluse în Directivă, iar mecanismul de modificare fundamentală și povara disproporționată fiind larg în aplicarea sa potențială.
- Statele membre nu respectă cerințele stricte de accesibilitate pentru mediul construit legate de serviciile acoperite de EAA.
- Mecanismul de aplicare a litigiilor nu se aplică cazurilor de neconformitate aduse în instanță de către autoritățile publice.
- Perioada de timp pentru transpunerea obiectivelor EAA în legislația națională de către statele membre a fost lungă, cu extinderi suplimentare („perioade de grație” pentru anumite categorii de produse).

În pofida acestor limitări, EAA și celelalte acte legislative ale UE menționate în această secțiune oferă o oportunitate și un impuls considerabile pentru îmbunătățirea accesibilității produselor,

⁴⁴ <https://www.edf-feph.org/newsroom-news-our-analysis-european-accessibility-act/>

serviciilor și mediilor în întreaga UE. Pentru ca aceste îmbunătățiri să se materializeze, este esențial să se asigure că obiectivele și standardele acestor diverse Directive sunt transpuse în mod adecvat în legislația națională și că sunt implementate mijloace eficiente de monitorizare, reclamații și sancțiuni.

5. Implementarea și implicațiile pentru statele membre ale UE

Această secțiune examinează impactul concret al diferitelor acte legislative ale UE prezentate în Secțiunea 6 și stadiul actual al implementării.

5.1. Implicații pentru statele membre ale UE și alte părți interesate cheie

După cum s-a detaliat în secțiunile anterioare, cadrul legislativ al UE conține diverse obligații și implicații pentru mai multe tipuri de părți interesate cheie. Deși fiecare Directivă include dispoziții specifice cu privire la ce sunt aceste îndatoriri, cum și în ce termen trebuie respectate și care sunt sancțiunile pentru neconformitate, aceste roluri pot fi categorizate în general după cum urmează:

- **Comisia Europeană:**
 - Deși aceste Directive sunt adoptate de Parlamentul European și Consiliu, Comisia are un rol în clarificarea și specificarea conținutului actelor juridice.
 - Comisia trebuie, de asemenea, să monitorizeze transpunerea efectivă a actelor juridice la nivel național.
 - De asemenea, Comisia este în curs de monitorizare a impactului Directivelor.
 - În cele din urmă, Comisia are un rol cheie în mecanismele de reclamații.
- **Statele membre ale UE și organismele lor de supraveghere a pieței:**
 - Până la momentul publicării acestui document (2023), toate cele patru directive cheie ale UE explorate în Secțiunea 6 (adică EAA, Directiva privind accesibilitatea web, Directiva privind achizițiile publice și Codul european al comunicațiilor electronice) au avut în vedere termenele de transpunere în codul

național. Astfel, toate statele membre trebuie să fi creat sau modificat legile naționale pentru a urmări obiectivele stabilite prin aceste Directive.

- Statele membre, împreună cu diversele agenții naționale de supraveghere a pieței, au un rol cheie în asigurarea faptului că toate produsele și serviciile introduse pe piețele lor sunt conforme cu cerințele de accesibilitate.
- **Operatori economici:**
 - Producătorii, furnizorii de servicii și alți operatori economici ale căror activități intră sub incidența diferitelor Directive UE legate de accesibilitate trebuie să se asigure că produsele și serviciile lor îndeplinesc cerințele minime de accesibilitate stabilite de aceste Directive, riscând ca produsele și serviciile lor să fie interzise în caz de neconformitate.
 - În unele cazuri, operatorii economici trebuie să furnizeze, de asemenea, recenzii și declarații privind nivelul de accesibilitate pe care îl oferă, precum și justificări pentru aspecte și dimensiuni în care nu sunt îndeplinite standardele de accesibilitate.
- **Organizații ale societății civile:**
 - Implicarea organizațiilor societății civile (în special OPD-urile) în elaborarea Directivelor și în calitate de consilieri în timpul implementării la nivel național a fost fundamentală.
 - În această etapă, organizațiile societății civile au, de asemenea, un rol cheie în monitorizarea implementării și raportarea cazurilor de încălcare.
 - În cele din urmă, organizațiile societății civile vor fi implicate în revizuirile periodice ale unora dintre Directive.

Prin urmare, se pare că implementarea cu succes a acestor Directive necesită un grad semnificativ de implicare și cooperare pentru diverși actori din întreaga UE.

5.2. Factori pentru o implementare de succes

Din perspectiva explorării ulterioare a acestor roluri fundamentale pentru părțile interesate cheie, această secțiune analizează diverși factori care ar trebui să fie extrem de importanți în determinarea succesului implementării EAA și a Directivelor conexe.

- În primul rând, în ceea ce privește transpunerea în legislația națională de către statele membre, a fost fundamental să se găsească un echilibru între scopul și cerințele

ambitioase, pe de o parte, și armonizarea maximizată, pe de altă parte. Într-adevăr, multe părți interesate au căutat să pledeze pentru un domeniu de aplicare mai larg și cerințe minime mai stricte, ceea ce ar trebui, în teorie, să conducă la grade mai ridicate de accesibilitate. În același timp, EAA și actele conexe urmăresc „să promoveze buna funcționare a pieței interne a UE, prevenind fragmentarea pe piața produselor și serviciilor accesibile și eliminând obstacolele în calea liberei lor circulații”⁴⁵. Găsirea acestui echilibru este un factor cheie de succes nu numai în timpul transpunerii în legislația națională, ci și pentru implementarea și monitorizarea continuă.

- În al doilea rând, așa cum s-a menționat mai sus, implicarea unor organizații precum OPD este fundamentală pentru implementarea cu succes a Directivelor axate pe accesibilitate⁴⁶. Rolul cheie al OPD în implementarea și monitorizarea efectivă a obiectivelor EAA și ale altor acte necesită diverse inițiative. De exemplu, în ceea ce privește Directiva privind accesibilitatea web, organizațiile societății civile ar trebui să urmărească activitatea autorităților publice naționale pentru a pleda pentru o implementare ambițioasă și riguroasă a obiectivelor de accesibilitate⁴⁷. Această acțiune poate lua forma unei pledoarii pentru ca autoritățile publice să solicite tuturor organismelor publice să utilizeze o abordare similară atunci când pregătesc (în mod obligatoriu) declarații de accesibilitate pentru fiecare site web și aplicație mobilă care intră sub responsabilitatea lor. În ceea ce privește evaluarea relevanței și impactului legislației UE, organizațiile societății civile pot pleda pentru instituirea de organisme publice în scopul revizuirii periodice a impactului legislației și a acurateții și validității conținutului declarațiilor de accesibilitate prezentate.
- Pentru ca această monitorizare realizată printr-o cooperare extinsă între statele membre și OPD să fie eficientă, este esențială o serie de considerații cu privire la cerințele și interpretarea obiectivelor EAA și ale Directivelor conexe⁴⁸. De exemplu, previzionarea și

45

<https://www.digitaleurope.org/resources/digitaleuropes-recommendations-for-an-effective-transposition-of-the-european-accessibility-act/>

46 https://www.edf-feph.org/content/uploads/2021/02/edfrecommendationswadimplementingacts_1.pdf

47

https://accessibilitech.accessibilitas.es/wp-content/uploads/2023/03/D4.2_ACCESSIBILITECH_Policy-Recommendations_EN.pdf

48

https://www.easped.eu/fileadmin/user_upload/Publications/final_report_eaa_and_web_accessibility_directive.pdf

implementarea unor sancțiuni suficient de severe, astfel încât cerințele de accesibilitate să fie considerate inevitabile (adică făcând sancțiunile suficient de substanțiale, autoritățile publice evită riscul ca unii operatori economici să considere costul acceptabil ca o modalitate de a ocoli aceste cerințe). De asemenea, o interpretare strictă a excepției „povara disproporționată” și a altor derogări este un factor cheie de succes pentru ca domeniul de aplicare al acestor Directive să fie aplicat efectiv.

- Monitorizarea obiectivelor de accesibilitate ale UE ar trebui să se bazeze pe un proces de standardizare robust, care trebuie sprijinit de statele membre și de alte părți interesate cheie. Standardele europene armonizate au un rol determinant în facilitarea și asigurarea procesului prin care operatorii economici pot dovedi conformitatea produselor și serviciilor lor cu EAA și alte Directive⁴⁹. Astfel de standarde armonizate sunt esențiale pentru a oferi criterii clare pentru operatorii economici, precum și pentru a facilita munca autorităților de supraveghere a pieței.
- Pentru operatorii economici, inclusiv producătorii, furnizorii de servicii etc., implicarea proactivă și participarea activă la schimbul de cunoștințe și practici privind accesibilitatea, inclusiv prin dezvoltarea de rețele pentru învățarea reciprocă, va constitui un sprijin semnificativ pentru conformitatea pe scară largă cu cerințele de accesibilitate. Din această perspectivă, este esențial să se aloce resurse semnificative pentru dezvoltarea și reconversia forței de muncă (inclusiv în domeniul digital) prin oferirea de oportunități de învățare pe tot parcursul vieții privind tehnologia incluzivă și accesibilă.⁵⁰

49

<https://www.digitaleurope.org/resources/digitaleuropes-recommendations-for-an-effective-transposition-of-the-european-accessibility-act/>

50

https://accessibilitech.accessibilite.es/wp-content/uploads/2023/03/D4.2_ACCESSIBILITECH_Policy-Recommendations_EN.pdf

- Pentru a sprijini realizarea acestor obiective ambițioase, este important ca UE⁵¹ să integreze accesibilitatea ca o problemă primordială în toate programele de finanțare europene, cum ar fi Europa Digitală, Orizont Europa, FEDR, FSE etc. În toate aceste programe, accesibilitatea ar trebui considerată o cerință în apeluri și în proiectele finanțate. Ar trebui încurajate abordări similare la nivel național, regional și local.
- În cele din urmă, creșterea gradului de conștientizare cu privire la natura regulilor și în ceea ce privește beneficiile și disponibilitatea măsurilor de accesibilitate va fi o sarcină esențială pentru UE, statele membre și diversele organizații ale societății civile. Într-adevăr, ar trebui să fie subliniate beneficiile pentru companii (prin stabilirea de ținte clare aplicabile în întreaga UE, facilitând astfel comerțul pe piața internă) și pentru utilizatori sau consumatori (prin obținerea de produse și servicii mai bine proiectate și mai competitive), precum și existența unei game largi de resurse și caracteristici pentru a ajuta la atingerea acestor obiective.

5.3. Rezultatele implementării - stadiu la iunie 2023

Această secțiune prezintă diverse elemente legate de stadiul implementării legislației analizate în Secțiunea 6, în special EAA și Directiva privind accesibilitatea web, cu scopul de a revizui calendarele și de a evidenția lacunele sau domeniile prioritare existente.

În ceea ce privește EAA, după cum s-a indicat mai sus, termenul limită pentru transpunerea acesteia în cadrele juridice naționale ale statelor membre ale UE a fost 28 iunie 2022. După această dată, măsurile prezentate în legile naționale transpuse trebuie să fie aplicate din 28 iunie 2025. Există câteva excepții de la acestea⁵²:

- Conformitatea pentru accesibilitatea numărului european de urgență 112 poate fi amânată până la 28 iunie 2027.

51

https://accessibilitech.accessibilite.es/wp-content/uploads/2023/03/D4.2_ACCESSIBILITECH_Policy-Recommendations_EN.pdf

⁵² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/LSU/?uri=CELEX:32019L0882>

- Furnizorii de servicii ale căror facilități erau deja utilizate legal până la 28 iunie 2025 pot beneficia de o prelungire suplimentară de cinci ani (până la 28 iunie 2030).
- Terminalele self-service pot funcționa până la sfârșitul duratei lor de viață utile din punct de vedere economic (cu un maximum de 20 de ani de la intrarea în serviciu).

Acest interval de timp, totuși, a întâmpinat provocări semnificative. Când a expirat termenul limită de 28 iunie 2022, următoarele țări nu transpuseseră încă dispozițiile AEA în legislația națională și, în consecință, au primit o notificare oficială de la Comisia Europeană⁵³:

- Belgia, Bulgaria, Cehia, Germania, Irlanda, Grecia, Franța, Croația, Cipru, Letonia, Lituania, Luxemburg, Ungaria, Malta, Țările de Jos, Austria, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Finlanda și Suedia.

Pentru cele cinci țări care transpuseseră EAA în legislația națională (Danemarca, Estonia, Italia, Slovacia și Spania), a rămas esențial să se efectueze o analiză a calității și relevanței legilor naționale adoptate sau modificate, precum și să se prevadă dacă acestea vor utiliza pe deplin întârzierile și prelungirile menționate mai sus sau dacă vor căuta să strângă aceste termene⁵⁴.

Pentru a urmări progresul realizat de la această dată limită, platforma online EUR-LEX a legislației Uniunii Europene urmărește⁵⁵ transpunerea națională a EAA în legislația națională, indicând pentru fiecare stat membru numărul de măsuri, împreună cu data publicării și linkul (în limbile originale). Multe alte state membre ale UE au adoptat ulterior diverse măsuri (fie creând legi noi, fie modificând legi existente) pentru a implementa obiectivele EAA și a pregăti aplicarea lor până în 2025.

Pregătirea operatorilor economici pentru aplicarea acestor legi după 2025 reprezintă o provocare majoră pentru impactul efectiv al EAA, iar proiectul ACCESSIBLE EU este o inițiativă emblematică concepută pentru a sprijini părțile interesate în această tranziție. Sunt disponibile online numeroase alte resurse, cum ar fi Grupul de sprijin reciproc al Actului european privind accesibilitatea, înființat de Forumul European al Dizabilității⁵⁶.

În ceea ce privește Directiva privind accesibilitatea web, perioada pentru transpunerea națională s-a încheiat în 2018, iar toate statele membre au adoptat sau modificat acum diverse

⁵³ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/INF_22_4559

⁵⁴ <https://www.edf-feph.org/23-member-states-are-running-late-with-the-european-accessibility-act/>

⁵⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/NIM/?uri=CELEX:32019L0882>

⁵⁶ <https://www.facebook.com/groups/accessibilityact>

legi la nivel național pentru a asigura transpunerea obiectivelor Directivei⁵⁷. În 2022, Comisia Europeană a efectuat o evaluare a primilor trei ani de aplicare a Directivei pe baza rapoartelor de monitorizare prezentate de statele membre ale UE, precum și a unei consultări publice organizate în 2021 și finalizate printr-un studiu extern⁵⁸. Evaluarea a constatat progrese semnificative în general, toate statele membre implementând legi și desemnând organisme de aplicare a legii; mai multe state membre au elaborat programe de formare pentru personal și unele au ales să depășească domeniul de aplicare și cerințele Directivei. În general, acest lucru a dus la o îmbunătățire a accesibilității, așa cum au raportat utilizatorii, în special pentru site-urile web la nivel național. Cu toate acestea, există mai multe domenii în care mai rămân multe de făcut⁵⁹, iar analiza acestora ar putea evidenția domenii relevante de monitorizat pentru implementarea EAA:

- Nu există o aplicare consecventă a declarațiilor de accesibilitate pe toate site-urile web și aplicațiile mobile, cu mai multe declarații lipsă sau inexacte.
- Procedurile formale de aplicare a legii și mecanismele de reclamații sunt insuficient dezvoltate, ceea ce duce la o utilizare redusă.
- Lipsa de claritate cu privire la conformitate și cu privire la calendarul și utilizarea standardelor complică sarcina atât a operatorilor economici, cât și a autorităților de supraveghere a pieței, precum și împiedică comparațiile între mai multe țări.
- Nu există suficienți experți în accesibilitate disponibili pentru a sprijini tranziția către site-uri web și aplicații mobile mai accesibile. Nevoia de formare suplimentară este semnificativă.
- În cele din urmă, implicarea persoanelor cu dizabilități în aplicarea legilor naționale a fost inconsistentă.

În ceea ce privește Directiva privind achizițiile publice, așa cum s-a menționat în Secțiunea 6.3.3, termenul limită pentru transpunerea obiectivelor Directivei în legislația națională s-a încheiat în 2016. Toate statele membre ale UE au adoptat sau modificat de atunci legi naționale pentru a transpune obiectivele Directivei în cadrele lor juridice naționale, lista acestora fiind disponibilă pe EUR-LEX⁶⁰. Comisia Europeană a căutat să sprijine mai bine statele membre în aplicarea noilor norme privind achizițiile publice, inclusiv prin evidențierea favorizării achiziției

⁵⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/NIM/?uri=CELEX:32016L2102&qid=1682427875818>

⁵⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD:2022:410:FIN>

⁵⁹

<https://www.edf-feph.org/web-accessibility-directive-better-feedback-mechanism-more-expertise-needed/>

⁶⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/NIM/?uri=celex:32014L0024>

de bunuri și servicii care aduc rezultate sociale pozitive, precum și pentru a revizui instrumentele și oportunitățile existente în cadrul legislativ al UE pentru a facilita achizițiile publice social pozitive. În acest scop, CE a publicat un ghid care abordează aspectele sociale în achizițiile publice⁶¹. În ceea ce privește accesibilitatea și proiectarea pentru toți, documentul explică modul în care integrarea acestor obiective în achizițiile publice aduce beneficii societății în ansamblu. De asemenea, discută specificațiile tehnice și oferă exemple de practici incluzive. Deși se adresează direct autorităților publice, documentul este, de asemenea, un instrument excelent pentru organizațiile societății civile implicate în activități de advocacy și cooperare cu autoritățile publice pentru a îmbunătăți accesibilitatea, precum și pentru operatorii economici care doresc să înțeleagă ce vor căuta autoritățile publice în ceea ce privește designul universal în viitoarele apeluri.

În cele din urmă, în ceea ce privește Strategia CE pentru drepturile persoanelor cu dizabilități 2021-2030, considerată un cadru politic cheie pentru îmbunătățirea accesibilității în UE, Comisia Europeană urmărește stadiul de progres al diferitelor inițiative legate de accesibilitate⁶².

Acestea sunt:

Inițiativă	Timp	Stadiu
Lansarea centrului european de resurse AccessibleEU pentru a crește coerența politicilor de accesibilitate și a facilita accesul la cunoștințele relevante.	2022	În curs
Furnizarea de orientări practice statelor membre pentru a sprijini punerea în aplicare a obligațiilor de accesibilitate în temeiul Directivelor privind achizițiile publice	2021	Finalizat
Includerea accesibilității și a incluziunii în Strategia UE consolidată pentru interoperabilitatea guvernelor	2021	Întârziată
Evaluarea aplicării Directivei privind accesibilitatea web	2022	Finalizat

⁶¹ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/cb70c481-0e29-4040-9be2-c408cddf081f>

⁶² <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1552&langId=en>

Revizuirea, în conformitate cu Strategia pentru o mobilitate durabilă și inteligentă, a cadrului de reglementare privind drepturile pasagerilor, inclusiv drepturile persoanelor cu dizabilități și mobilitate redusă în transportul aerian, maritim, cu autobuzul și autocarul.	2021	Întârziată
Lansarea unui Inventar al activelor privind infrastructura feroviară.	2022	În curs
Revizuirea Regulamentului privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport pentru a consolida dispozițiile privind accesibilitatea.	2021	Finalizat
Revizuirea Pachetului privind mobilitatea urbană pentru a consolida planificarea mobilității urbane durabile, care impune statelor membre să adopte planuri locale de mobilitate ținând seama de nevoile diferitelor grupuri, inclusiv ale persoanelor cu dizabilități.	2021	Finalizat

Tabelul 2. Inițiativele CE pentru îmbunătățirea accesibilității în UE în ceea ce privește Strategia CE pentru drepturile persoanelor cu dizabilități 2021-2030.

În general, se pare că implementarea legislației cheie privind accesibilitatea, inclusiv transpunerea în legislația națională și aplicarea în întreaga UE, progresează bine. Interesul și angajamentul diferitelor părți interesate devin din ce în ce mai vizibile și se obțin rezultate concrete. Cu toate acestea, implementarea EAA a avut un început lent, cu întârzieri notabile în transpunerea națională pentru majoritatea statelor membre ale UE. Lecțiile învățate din revizuirea primilor trei ani de aplicare a Directivei privind accesibilitatea web indică faptul că transpunerea națională este doar primul pas. Este esențial să fie revizuite calitatea, domeniul de aplicare și ambiția legilor naționale adoptate, și trebuie alocate eforturi semnificative pentru monitorizarea implementării efective a acestor legi. Revizuirea periodică a adecvării noilor norme, monitorizarea aplicării lor consecvente și identificarea lacunelor și priorităților necesită toate implicarea organizațiilor societății civile și, prin urmare, va fi esențial pentru autoritățile publice să se angajeze într-un dialog constructiv atât cu operatorii economici (producători, furnizori de servicii etc.) cât și cu grupurile de utilizatori pentru a asigura o cooperare eficientă.

Pentru a sprijini aceste diverse grupuri, crearea de instrumente și stabilirea de platforme de învățare reciprocă ar trebui să fie priorități cheie în următorii ani. Proiectul ACCESSIBLE EU își propune să abordeze aceste nevoi.

6. Informații suplimentare

Legături către legislația cheie menționată în acest document:

- [CRPD](#)
- [EAA](#)
- [Regulamentul privind standardizarea europeană](#)
- [Directiva privind accesibilitatea web](#)
- [Directiva privind achizițiile publice](#)
- [Codul european al comunicațiilor electronice](#)
- [Directiva privind serviciile media audiovizuale](#)

Legături către alte resurse utile:

- [Proiectul ACCESSIBILITECH privind tehnologiile și soluțiile accesibile](#)
- [Studiul EASPD privind AEA și Directiva privind accesibilitatea web](#)
- [Setul de instrumente EDF privind implementarea AEA](#)
- [Setul de instrumente EDF privind implementarea Directivei privind accesibilitatea web](#)
- [Site-ul Comisiei Europene privind standardele armonizate care sprijină legislația europeană](#)

Acest document se concentrează pe standardizarea europeană și, prin urmare, abordează ușor sistemul de standardizare internațională, deși oferă informații utile despre analogii cu cel european.